

Wat zien ik ?

Toeval bestaat niet.....

Zondagochtend 7 oktober, 9.30 uur. De stad slaapt nog, evenals mijn dochter. Wat een rust en stilte. Het weer doet zijn best, de zon schijnt en er is nauwelijks wind. De bladeren van de berken voor mijn raam verkleuren al tot diverse tinten groen en geel. In mij vecht de behoefte eindelijk weer eens een boek te lezen, tegen de wil om naar buiten te gaan. Het wordt het boek: *Blinde vinken* van Jean-Pierre Geelen met de subtitel *Hoe ik vogels leerde kijken*.

Het is intrigerend hoeveel ik herken van de beschrijvingen van de schrijver. Zijn vroegste kennismaking met vogels, de onbewust stimulerende rol van iemand in je directe omgeving, de ontdekking dat vogels alom aanwezig zijn en dat je daaraan veel plezier kunt beleven en

natuurlijk de impact van een 'echte' vogelaar met wie je kennis maakt. Zo beschrijft hij vol ontzag zijn kennismaking met een zeer ervaren vogelaar in Groesbeek. Die observeert vanaf zijn jeugd zwarte spechten. Jean-Pierre is daar, getuige de vele bladzijden met wetenswaardigheden, sterk van onder de indruk. Daardoor dwaal ik af van het boek en mijmer over mijn eigen ervaringen. Ik denk aan de zwarte specht die ik tijdens het dauwtrappen op Hemelvaartsdag zag. Ik word opgeschrikt uit mijn gedachten door een luid krukrukruku: even later gaat het silhouet van de zwarte specht golvend boven de kruinen van de berken

Poul Hulzink